

РЕШЕНИЕ

№ 2499

гр. София, 12.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13503** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – Софийска област към Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ (ДИТ), срещу РЕШЕНИЕ от 06.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5^{-ти} състав по н.а.х. дело №11051/2019г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми. Намира за неправилни изводите на въззивният съд, че в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП) не се съдържат изискуемите реквизити, разписани в чл. 42 и чл.57 ЗАНН. На първо място сочи, в АУАН и в НП изрично е посочена дата на извършване на нарушението, а именно датата на извършената проверка в обекта, стопанисван от [фирма]. В тази връзка уточнява, че в случая се касае до продължено (трайно) нарушение, което се извършва непрекъснато, в неопределен период от време, чрез бездействие от страна на работодателя. Относно мястото на извършване на нарушението изтъква, че същото е посочено в НП, като мястото, където е положен трудът. Твърди, че нарушението е безспорно доказано, поради което твърди, че правилно е била ангажирана

административно-наказателната отговорност на дружеството. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и по същество да бъде потвърдено НП №23-002732 от 09.05.2019г., издадено от директор на ДИТ- СО към ИА „ГИТ“. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя, оспорват жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Д. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Подробни съображения излага в представения по делото отговор на касационна жалба от 06.12.2019г. Претендира присъждане на разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени доказателствата събрани по делото, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №23-002732 от 09.05.2019г., на ответника по касация [фирма], на основание чл.416, ал.5 и чл.413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева за това, че при извършена на 26.02.2019г. проверка на място в обект за контрол: Пункт за химическо чистене, находящ се в [населено място], Околовръстен път №214, С. Р. Мол е било установено, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КТ не е провело начален инструктаж на работниците и служителите от други предприятия, които работят на обект: Пункт за химическо чистене, в това число на лицето Е. Д. В., ЕГН [ЕГН], служител на [фирма], с което е била нарушена разпоредбата на чл.12, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т.3 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредбата).

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №23-002732 от 09.05.2019г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Решаващият състав е обосновал извод, че при съставяне на АУАН и на НП са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, тъй като в двата акта не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. В резултат съдът е приел, че нередовността на акта, в хипотезите, касаещи конкретната дата на извършване на нарушението, мястото и участието на нарушителя не могат да бъдат отстранени по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. Освен това е приел, че в нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН административнонаказващия орган не е изпълнил задължението си да обсъди направените от дружеството възражения срещу АУАН.

Решението е неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 5^{-ти} състав.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 1 от Наредбата начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл. 11, ал. 1, т. 1 - 5 от Наредбата с оглед запознаването им с основните правила и изисквания по безопасност и здраве при работа в предприятието; вида и характера на извършваната работа; специфичните опасности и рисковете за здравето и живота на работещите и изискванията към тяхното поведение. Разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредбата предвижда, че работодателят осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време, включително и работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. Разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от Наредбата предвижда, че извършването на инструктаж се удостоверява, чрез документирането му в съответната книга.

В конкретния случай, по делото е безспорно установено, че на дружеството е извършена първоначална проверка за спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като е установено, че на лицето Е. Д. В., на длъжност „работник химическо чистене ръчно“, не е проведен начален инструктаж на работниците и служителите от други предприятия, които работят на обект пункт за химическо чистене, находящ се в [населено място], Околовръстен път №214, С. Р. мол, както и липсата на вписване на служителя в Книга за начален инструктаж, представена пред органите на ДИТ, касационната инстанция намира, че административно-наказателното обвинение е доказано по несъмнен начин. До приключване на проверката на 18.03.2019г. не са били представени доказателства за провеждане на начален инструктаж на визираното по-горе лице. С бездействието си работодателят е извършил нарушение на чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредбата, поради което правилно е ангажирана и отговорността му.

Правните изводи на въззивния съд не се споделят от настоящата инстанция.

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата и мястото на извършване на нарушението. В АУАН и в НП, наказващият орган е посочил, че нарушението е извършено към 26.02.2019 г., когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението. Действително от събраните по делото доказателства и по специално от Трудов договор от 15.01.2019г. и собственоръчно попълнената от Е. В. Декларация от 26.03.2019г. се установява, че датата на която е извършено нарушението е 16.01.2019 г., а не както е посочено в НП (26.02.2019г.). В случая, обаче, се касае до продължено (трайно) нарушение, което се извършва непрекъснато, в неопределен период от време от страна на ответника по касация. Актосъставителят би могъл да е по-прецизен, като посочи в АУАН, че началният момент на извършване на административно нарушение е 16.01.2019 г. Доколкото, обаче, нарушението е продължило и на 26.02.2019г. (когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението), т.е. същото е било налично и към тази дата, е налице несъществено процесуално нарушение, което не е основание за отмяна на НП. Същото няма отношение към давността /по арг. от чл. 80, ал. 3, предл. предпоследно от НК/, нито пък е пречка наказаното лице да проведе пълноценна защита.

Настоящият съд, не споделя и изводите на СРС относно това, че не е ясно къде е извършено нарушението. В НП ясно и точно е описано, че нарушението е било установено при проверка в обект пункт за химическо чистене, находящ се в [населено място], Околовръстен път №214, С. Р. мол. Така описаното място на извършване на нарушението е достатъчно индивидуализирано, доколкото ответникът по касация не твърди да има и други обекти в [населено място], С. Р. мол.

Не се споделят изводите на въззивна инстанция за допуснато, при издаването на НП нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН. Разпоредбата на чл.52, ал.4 ЗАНН задължава административно-наказващия орган преди да се произнесе по преписката да провери акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост, включително да прецени възраженията и събраните доказателства. Липсата на изложени мотиви, във връзка с подаденото възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН не означава, че същото не е преценено от административно-наказващия орган. Наличието на издадено наказателно постановление само по себе си означава, че възраженията са приети за неоснователни. Липсата на мотиви в тази насока не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, доколкото мотивите по възражението не са предвидени като задължителни реквизити на НП в разпоредбата на чл.57, ал.1 ЗАНН.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно – наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер. Така определената от административно-наказващия орган санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 5^{-ти} състав е неправилно на основание чл. 348, ал.1. т.1 във връзка с ал.2, предл. първо от НПК и следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди наказателното постановление.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 06.11.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5^{-ти} състав по н.а.х. дело №11051/2019г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-002732/09.05.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област.

ОСЪЖДА „Г. К. И.“ Е., ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – Софийска област, с адрес: [населено място], [улица], сумата 100 (сто) лева – разноски по адм. дело №13503/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.